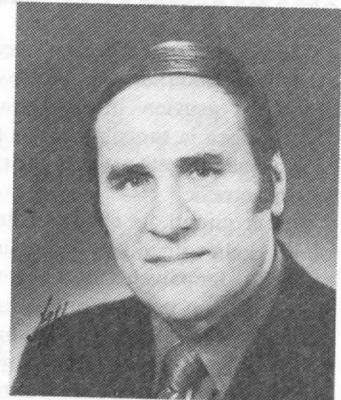

Tapautui omassa piirissämme

Karjalan Sivistysseuran johtokunta on Nurmeksessa pidettävän 73. vuosikokouksensa ja juhlansa paikalliseen toimikuntaan kutsunut kolme tunnettua karjalaista toiminnan miestä. Kuvassa vasemmalta Juho Törhönen, Paulu Mauro ja Paavo Harakka.

Virtarannan uusimmalla teoksella »Vienan kylä kiertämässä» on ollut sekä arvostelu- että myyntimenestys. Karjalaisille se on arvokas muisto- ja tietoteos kadotetusta heimomaasta.

Heimolehtemme ilmestyy edellisen vuoden tapaan entisen kokoisena 6 kertaa vuodessa yli 200 sivuisena lukemistona ja runsaasti kuvitettuna.

Tämä ensimmäinen numero lähetetään kaikille entisille

tilaajille. Lehden tilausmaksu vuodeksi 1979 on mk 30:—.
Perimiskortit postitetaan ensi tilassa. Maksettaessa pyydämme mainitsemaan nimen ja osoitteen. Vuosittain saapuu kymmeniä nimettömiä maksuja.

Pohjois-Karjalan väestötilastoa 30. 6. 1978 — Joensuussa 43 775 asukasta, Lieksassa 19 336, Nurmeksessa 11 632, Outokummussa 10 384, Ilomantsissa 8 931, Juukassa 8 106, Kiteellä 11 276, Tohmajärvellä 6 388, Tuupovaarassa 3 259 ja Valtimolla 4 029.

Kuvaus Kalevalan laulumaiden elämästä asukkaitten itsensä kertomana.

PERTTI VIRTARANTA

Vienan kylä kiertämässä

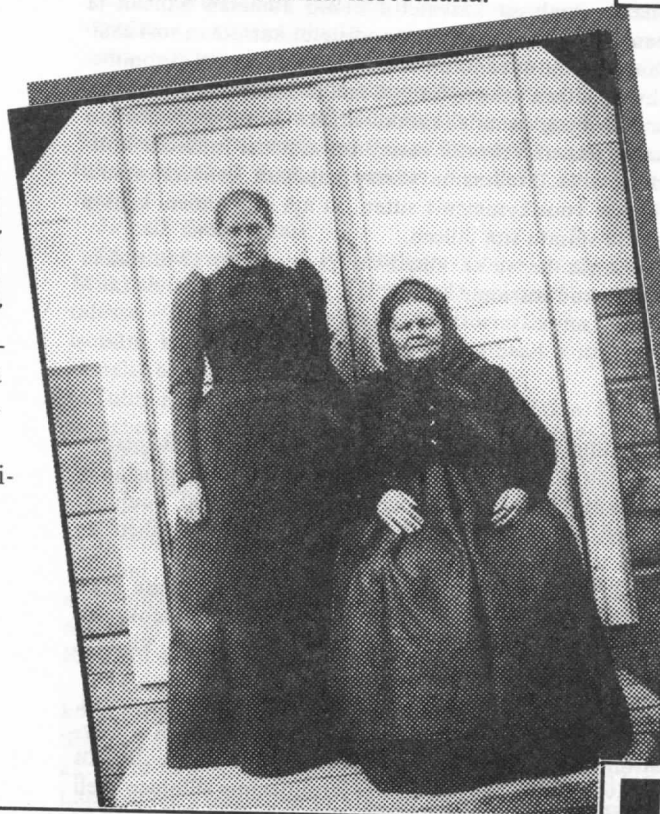
Professori Pertti Virtaranta kartoittaa arvokasta tietoa vienankarjalaisesta kulttuurista nykyajan lukijalle uusimmassa teoksessaan.

Kuvauksen kohteina ovat mm. Venehjärvi, josta kierros alkaa, satumaisen kaunis Pirttilahti ja suuri Jyväälähden kyläryhmä.

Kiintoisa kohde on myös Kostamus, missä vanhan kylän paikalle on kohoamassa uusi kaivoskaupunki.

Runsas kuvitus.
Ovh. sid. 68 mk

KIRJAYHTYMÄ

Petroskoin luterilainen kirkko

Monet lienevät kuulleet, että tällainen kirkko on syntynyt. Inkeriläisten Viestissä 10/1978 on artikkeli Ruotsissa asuvien inkeriläisten käynnistä sukuloimassa Petroskoissa ja samalla kuvaus tästä pyhäöstä:

Harvinaista, että asutaan mirrin motellissa ja huvitellaan kissin saarella.

Mutta minulle ja ehkä toisillekin matkakumppaneilleni oli kaikkein voimakkain kokemus mukanaolo suomenkielissä jumalanpalveluksissa Petroskoin luterilaisessa kirkossa. Kirkko on tavallinen omakotitalo, pinta-alaltaan ehkä noin 50—60 m². Väkeä oli mukana — sanoivat asiantuntijat — hyvinkin 300 henkeä, tietysti osa seisojien ulkonakin. Jumalanpalvelukseen kuului alttaripalvelus ja neljä puhetta, puhujista kolme oli naisia. Aluksi veisattiin virsi 657. Yritin yhtyä veisuun, mutta se oli niin voimakasta ja valtasi minut niin, etten voinut muuta kuin kuunnella. Valtavasti siinä kuului: »Hätä ja tuska maailman suurempi on kuin aavistan. Ken tahtoo kärsivää auttaa?» Mutta vielä voimakkaammin minua puhutteli noiden kolmen iäkkään naisen puheet. He olivat vailla teologista koulutusta, puheet kielellisesti ja teknisestikin ehkä puutteellisia, mutta sitten niin antoisia, että minä sain runsaat matkaeväät. Eivät ne todistelleet omasta uskostaan ja omista kokemuksistaan, joita molempia heillä epäilemättä oli runsaasti. He ovat käyneet läpi kovan koulun, jossa heiltä on parannettu pois hengellinen lapsen sairaus. Kristuksen työ ja ansio oli heidän puheittensa ensimmäinen ja tärkein sisältö. Tarkkaillessani tuota täyteen ahdettua kirkoksi pyhitettyä huonetta, vakuutuin, etteivät vain puhujat vaan koko seurakunta on Jumalan koulussa kasvatettu kiinni Jumalan Sanaan ja lupauksiin, että oman uskon todistelut katsotaan rosakaksi. »Näin mitä me nyt anomme, sen päätteeks aamen sanomme. Vahvasti siihen uskoen Sä että meille annat sen, Kosk' olet Herra armias, Jumala, kaikkivaltias.» Tämä loppuliturgin aikana seisten veisattu värssy toi elävästi mieleeni kotikirkon, sillä tämä sama värssy kajahteli kotikirkkomme holveissa vuosikymmeniä sitten. Ja nyt sain omieni kanssa yhdessä veisata sitä jälleen.

Terveisiä he sieltä lähettivät ja pysyivät: »Muistakaa meitä rukouksissanne.» — A.T.

Kirjailija Väinö Linna vieraili hiljakkoin Ruotsissa Upsalassa. Esitelmässään hän selosti tuotantonsa taustaa ja sanomansa ydintä. Tilaisuudessa oli noin 300 kuulijaa, joukossa yliopiston rehtori Martti Holmdahl ja lähettäjä Jorma Vanamo.

Linnan mukaan Tuntematon sotilas sai moitteita sekä oikealta että vasemmalta. Alkuun syytettiin, että teoksesta puuttuu ihanteellisuus (idealismi) ja myöhemmin, kieltäytyjen puuttumisesta.

Yksi kenraaleista on moittinut kiroilusanojen runsautta. Se muka osoitti, että sotilaamme olivat raakoja ja sivistymättömiä. Linnan mukaan eräät nykypäivien koulutytöt käyttävät kieltä, jonka rinnalla jermujemme silloinen kieli oli pyhäkoulupoikien kieltä.

Apurahat: Filosofian kandidaatti Tapio Hamynen Joensuusta sai 12 000 mk ortodoksisen kirkon ja koululaitoksen suhteita selvittävään tutkimukseen Raja-Karjalassa maailmansotien välisenä aikana.

Filosofian maisteri Matti Jeskanen Joensuusta sai 7 000 markkaa ortodoksisen liturgiasuomen syntyä ja kehitystä koskevaan tutkimukseen.

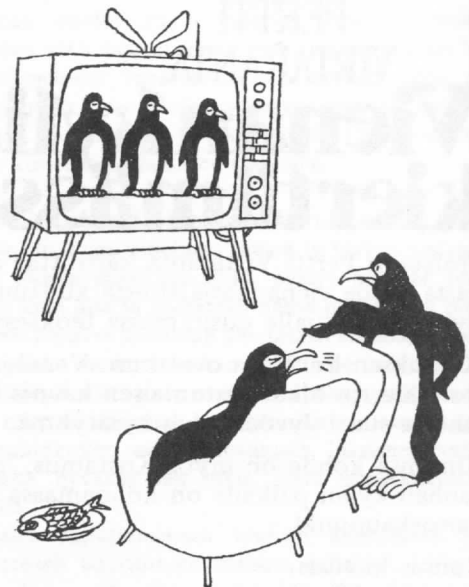
Apurahat myönsi ort. kirkollishallitus 60-vuotispäivän johdosta.

NL:n vaalit: Korkeimpaan Neuvostoon on Suojärven vaalipiirissä N:o 579 edustajaehdokkaaksi rekisteröity Varsovan sopimusmaiden yhdistettyjen asevoimien esikunnan päällikkö, armeijan kenraali Anatoli Ivanovits Gribkov. N.K. 11. 2. 79.

— **Helsingin Suojärvi-seuran** vuosikokous pidetään Karjalatalon Laatokkasalissa 8. 3. 79 klo 19. Älä unohta Veera.

Vakava sana: Ihmisen sanelema voimakkaamman laki voi riistää synnyin- ja lapsuuskodin sekä omaisuuden. Vaan ei ole olemassa sellaista mahtivoimaa mikä voisi riistää ihmiseltä tunne-elämän ja -siteet synnyinkoteihin. Siksi Laatokka elää muistoissa ja elää niin kauan kuin sen rannoilla syntyneet elävät ja toivon mukaan jättävät jälkipolvilleen luonnonlain mukaiset velvoitteet kunnioittaa isiensä muistoa ja työtä. — Nämä sanat lausui nimilyhenne »A.L.» Kurkijokilainen -lehdessä 12. 1. 79.

Sortavalan lyseo vietti 85-vuotisjuhlaansa Helsingissä 28. 10. 78. Juhlapuheen piti maisteri Sakari Talvitie, koulun oma kasvatti.

Itäksalalaisen »Eulenspiegel»-lehden pilakuva maansa televisio-ohjelmista sopii joskus myös meidän oloihimme: »Taas sama ohjelma, samat naamat kuin eilen, toissa-päivänä, toissatoissapäivänä.»

KARJALAISTEN PRAASNIEKAT 1979

- 8.—9. 5. Kevät-Miikkula Viekipäivillä
 19.—20. 5. Kevät-Miikkula Rautalammilla
 16.—17. 6. Karjalan Liiton kesäjuhla ja Suojärven pitäjä-juhla Nurmeksessa
 16.—17. 6. Kuivajärven praasniekka
 27.—28. 6. Sergein ja Hermanin juhla Uudessa Valamossa
 28.—29. 6. Petrun praasniekka Ilomantsin Hattuvaarassa
 19.—20. 7. Iljan praasniekka Ilomantsissa
 21.—22. 7. Valassin praasniekka Pielavedellä
 24.—25. 7. Annan praasniekka Läyliäisissä
 4.—5. 8. Spuassan praasniekka Lieksassa
 5.—6. 8. Pyhiinvaellusjuhla Uudessa Valamossa
 14.—15. 8. Emänpäivän praasniekka Siilinjärven Toivalassa
 7.—8. 9. Praasniekka Ilomantsin Mutalahdessa
 6. 12. Miikkulan praasniekka Joensuussa

(Lähde: Ortodoksinen kalenteri 1979)

Urkutaiteilija, prof. Tauno Äikää ja oopperalaulaja Matti Tuloisela ovat tehneet marraskuussa laajan konserttimatkan Yhdysvaltoihin ja Kanadaan. Kiertue käsitti kaikkiaan 14 konserttia.

Matkan järjestelyistä Suomessa vastasi Suomi-Seura ry. sekä Yhdysvalloissa eräät yliopistot ja USA:n suomalaisjärjestöt.

Hyvinkään Sukututkijat ry. perustettiin viime joulukuussa. Puheenjohtajaksi valittiin rakennusmestari Pekka Marttina, jonka suku on kotoisin Aunuksen Säämäjärven pitäjän Jessoilasta.

Itsenäisyytemme hinta: Itsenäisyyspäivänä 6. 12. 1978 Yndistyneiden Kansakuntien (YK:n) sotilasneuvonantajana toimiva karjalainen kenraalimajuri Lauri Koho puheessaan Helsingin reservinupseereille ja -aliupseereille muun ohella lausui:

— Muistamme tänään myös, että viime sotiemme kaatuneiden omaisista oli pelkästään sotaorpoja yli 50 000 ja sotaleskäiä noin 30 000. Sodissamme vammautui kaikkiaan noin 200 000 ihmistä, joista pysyvästi 70 000. Edelleen keskuudessamme on 44 000, jotka pysyvästi kantavat sotavammaa kehossaan.

— Suomen itsenäisyys on menneiden sukupolvien ansioita, mutta se on antanut tehtäviä myös tälle sukupolvelle, joka nyt on vastuussa sen säilymisestä.

(Kenr. Koho on syntynyt Laatokan Karjalassa Kurkijoella 23. 3. 1926.)

Tähän voidaan lisätä, että yli 400 000 karjalaista siirtyi silvottuun, mutta itsenäiseksi jääneeseen Suomeen jättäen kodit ja vuosisataiset kotialueet uusille, vieraille eläjille, joita vähitellen siirrettiin karjalaisilta otetuille alueille.

Talvisota oli juuri syttynyt, tasavallan presidentti Kyösti Kallio oli julistanut maan sotatilaan ja luovuttanut ylipäällikkyyden sotamarsalkka Mannerheimille.

Kaksi vanhaa punakaartilaisista istui iltaa Viipurin asemaravintolassa ja tarinoi:

— On se helvetin hyvä, että se päälähtari on vielä hengissä ja täydessä järjessään!

— Joo — ja että se on nyt meidän puolella.

Toimitusjohtaja Jussi Niemenlehto on valittu Ulko- ja maankaupan Agenttiliiton johtokuntaan. Hän on syntynyt Salmassa. Hän on saanut perusteellisen koulutuksen tekstiilialalla Ville Mattinen Oy:ssä, jossa viimeiset vuodet toimi myyntipäällikkönä. Sen jälkeen hän on toiminut menestyksellisesti itsenäisenä yrittäjänä.

Tasavallan presidentti nimitti 5. 1. -79 Helsingin yliopiston suomalaisen ja vertailevan kansanrunouden varsinaisen professorin virkaan dosentti Leea Marketta Virtasen helmikuun alusta.

MERKKIPÄIVIÄ

Eino Vironseppä

Eino Vironseppä (entinen Virolainen), opettaja, koulunjohtaja, kuoronjohtaja, reservinmajuri, eläkeläinen, täytti äskettäin 70 vuotta Salossa. Esitimme hänelle merkkipäivän johdosta muutaman kysymyksen:

— Missä olet syntynyt? Milloin tulit Suomeen? Koulutiesi? Virkaura? Periaatteesi kasvattajan? Panoksesi maanpuolustuksen hyväksi? Laulun merkitys Sinulle? Loppumietelmäsi?

Ja näin Eino vastasi:

Olen syntynyt 23. 12. 1908 Rääpyvällä. Lapsuuskotini oli Miikkulaisten Alakylässä Vironmäellä isoisäni Vironsepän talossa. Isäni oli Rääpyvällä kanttoriurkurina, mutta isoisäni kuoleman jälkeen joutui hoitamaan kotitilaa ja samalla hän tuli kotikylän kk.:n opettajaksi.

Tulin Suomeen elokuun 5. päivänä 1919 klo 15 tultaistelun riehussa selän takana ja kovan ukonilman kestäessä. Rajan ylitys tapahtui Metsäpirtin Tapparin kohdalla paikasta, jossa olin tukikohta »Miehen» päällikkönä kesällä 1943 vastapäätä kotini metsäpalstaa, mikä ulottui rajapuroon ja Laatokkaan.

Äitini oli kotoisin Jaakkimasta ja kun koulutieni tuli ajankohtaiseksi, asuin isoisäni (äidin isä) luona Jaakkimassa ja kävin siellä keskikoulun. Sen jälkeen kävin Rauman seminaarin. Valmistuin opettajaksi 1929.

Virkaura: 1. Suojärven Kaipaan kk. 1929—30 Menshakofin niemellä. 2. Suursaaren Kiiskinkylän kk. 1930—35, 3. Soinin Laasalan kk. 1935—39, 4. Uudenkirkon Kaipialan kk. 1939—40, 5. Kontiolahden Mönnin kk. 1940—47, 6. Lapinjärven Porlammin kk. 1947—64, 7. Sipoon suomenk. etel. kk. 1964—69.

»Kuriton koulu on kuin vedetön löyly», sanoi Komenius, kasvatustilfilosofi ja harjoituskoulun johtaja (myöh. koulu-neuvos) Jalmari Valpio antaessaan käytännön ohjeita opettajiksi valmistuville kokelaille, sanoi viimeiseksi ohjeeksi: »Kun menette nyt opettajiksi niin pitäkää ensimmäinen tunti. Se ratkaisee kurinpitokysymyksenne.» Näitä olen pitänyt ohjenuorana.

Toiseksi: Tinkimätön velvollisuuden tunnon juurruttaminen oppilaisiin sekä kurin käsityksen selvittäminen. Kurilla ymmärretään annettujen käskyjen ja määräysten tarkkaa ja järkähtämätöntä täyttämistä.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö (Suojeluskunnan paikall. pääll.) Talvisota: Ratsuprikaati. HRR:ssä A-joukk. johtaja ja aseupseeri. Jatkosodassa Pr. K:ssa AHSP joukk.joht., val. ups., HeimoP 3:ssa val. ups. ja adjutantti sekä kompp. pääll. Äyräpään Sillanpäässä ja Vuosalmella. Sodan loputtua kaksi kertaa kert.harj. koulutettu esik. tehtäviin.

Laulun ja soiton rakkaus on vanhemmilta peritty ominaisuus. Sen avulla olen saanut paljon ystäviä, eikä ole vapaa-ajan ongelmia. En osaa elää ilman laulua ja soittoa. Laulan tällä kertaa kahdessa kuorossa.

Viimeiseen kysymykseen vastaan näin: Viel' uusi päivä kaikki muuttaa voi! Oikeus ja totuus ei voi hukkaa maailmasta. Niin sen sääti Luojan lait.

J.K. Isäni pani kotikuorossa laulamaan jo 10-vuotiaana ja siitä lähtien olen laulanut ja kuoroja johtanut yli 25 vuotta.

97 vuotta täytti Grigori Huuhtanen 29. 1. -79 Juukan Polvelassa. Hän on kotoisin Suojärveltä.

95 vuotta täytti Vasili Mäkinen 14. 2. -79 Lahdessa. Hän on kotoisin Salmista.

94 vuotta täytti Tatjana Kuusela o.s. Ponkkonen 31. 12. -78 Rautlammilla. Hän on kotoisin Impilahdelta.

94 vuotta täytti Ksenia Tervamaa o.s. Ignjetjev Nurmeksessa 24. 12. -78. Hän on kotoisin Kontokista.

85 vuotta täytti Paavo Nykky 5. 1. -79 Pielavedellä. Hän on kotoisin Suistamolta.

91 vuotta täytti Eeva-Liisa Patrakka o.s. Suni Heinolassa. Hän on kotoisin Vuoksenrannasta.

90 vuotta täytti 2. 2. -79 Timo Mulju Pielavedellä. Hän on kotoisin Salmista.

80 vuotta täytti Ksenia Sotti o.s. Bogddnov 24. 12. -78 Viininjärvellä. Kotoisin Vienasta.

81 vuotta täytti Pekka Lipkin 6. 12. -78 Rovaniemellä. Kotoisin Vuokkiniemeltä.

80 vuotta täytti Vilho Säppi 8. 12. -78 Valtimolla. Kotoisin Suojärveltä.

75 vuotta täytti Anna Petsuri o.s. Akimoff Pielavedellä 3. 2. -79. Hän on kotoisin Aunuksen Rajakonusta.

76 vuotta täytti Johannes Honkalo 23. 2. -79 Keiteleellä. Hän on kotoisin Aunuksen Munjärveltä.

60 vuotta täytti Klaudia Luukkonen o.s. Pernanen 22. 12. -78 Lahdessa. Kotoisin Aunuksesta.

75 vuotta täytti terveyshoitaja Toini Rihlas 2. 1. -79 Helsingissä. Hän on Karjalan Kannaksen tytär. Hän on toiminut pitkään ja tuloksellisesti monissa heimojärjestöissä. Pääkaupunkiseudun karjalaisyhteisöjen puolesta häntä onniteltiin sähköitse näin:

Lausui pääsky, pieni lintu
onnen oksa nokassansa:
"Oot olluna ihmisten ilona,
riemuna koko ristikansan.
Saatellet hyvät sanomat
tuonut lämpimin sydämin
kodin tavat, kodin taitot
muistot kauniin Karjalamme."

Toini Rihlas

70 vuotta täyttää 29. 3. Reino Pasuri Keravalla. Hän on syntynyt Valkjärvellä Pasurin kylässä. Evakkotie vei hänet Lapuulle, jossa hän toimi useita vuosia rakennusurakoitsijana. Vuonna 1957 Pasuri muutti Keravalle. Täällä hän toimi Keravan nuorisovankilan palveluksessa aina eläkkeelle siirtymiseen saakka.

Pasurin vapaa-ajan harrastuksista mainittakoon seurakuntatyö ja heimotyö karjalaisuuden hyväksi. Hänet tunnetaan Keravalla yhteisvastuukeräyksen aktivistina yli kymmenen vuoden ajalta. Keravan Karjalaisseuran johtokuntaan hän on kuulunut useita vuosia. Karjalaisten Heimotalon hyväksi on Pasurin toiminta ollut esimerkiksi. Ovelta ovelle kulkien keräsi hän yli kolmetuhatta markkaa. Siinä ohessa myi hän muutaman Heimotalon osakkeenkin.

Reima Pasuri

50 vuotta täytti Vasili Kontioinen 25. 1. -79 Pielavedellä. Hän on vuodesta 1960 alkaen toiminut Pielaveden ortod. seurakunnan kirkkoherrana. Hän on kansanpappi sanan parhaassa merkityksessä. On elvyttänyt paikkakunnalle Valassinpäivän praasniekkatradition ja niveltänyt siihen jokavuotiset suuret kyykkäkkisat. Hän on syntynyt Aunuksessa.

Vasili Kontioinen

Ruotsissa:

75 vuotta täytti Simo Makarov Virsossa 24. 2. -79. Hän on kotoisin Aunuksen Karjalasta.

75 vuotta täytti Tatjana Mutaniemi 12. 1. -79 Kolsvassa. Hän on syntynyt Salmassa.

75 vuotta täyttää Sanni Vesanen 24. 4. -79 Malmössä. Hän on syntynyt Vienan Piismalahdessa.

60 vuotta täyttää Mikko Kaartinen Eskilstunassa 17. 4. -79.

50 vuotta täyttää Antti Merisuvanto 6. 3. -79 Norrköpingissä. Hän on syntynyt Petsamossa.

50 vuotta täyttää Johannes Väistö 16. 4. -79 Hoforsissa.

(Lähde: RSOS:n Viesti, Joulukuu -78. Valitettavasti siinä ei ole merkintöjä heimolaistemme syntymäseuduista.)

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Iivar Kempainen

Professori h.c. Iivar Kempainen kuoli 13. joulukuuta Helsingissä. Hän syntyi Ilmeellä 26. 8. 1908. Filosofian kandidaatiksi hän valmistui v. 1946 sekä väitteli tohtoriksi 1954. Opettajatutkinnon hän oli suorittanut Sortavalan seminaarissa ennen ylioppilaaksi tuloaan. Helsingin yliopiston suomalaisen ja vertailevan muinaisrunoudentutkimuksen dosenttina Kempainen toimi vuodesta 1972. Ansoistaan tasavallan presidentti soi Iivar Kempaiselle äskettäin professorin arvonimen.

Iivar Kempaisen elämänura jakautui kahteen pääväylään, tutkijan ja käytännön koulumiehen uraan. Koulumiehenä hän toimi Pyhtään Kläsarön kansakoulussa 1932–36, Säkkijärven Jokikylän kansakoulussa 1937–38, Lappeenrannan kaupungin 1938–45 sekä Helsingin kaupungin kansakouluissa 1945–72, josta ajasta suuren Lapinlahden koulun johtajana 1965–72.

Kansanrunoudessa ja erityisesti karjalaisen kansankulttuurin tutkimuksessa Kempainen teki ansiokkaan päivätyön. Hän julkaisi toistakymmentä tieteellistä teosta, joista mainittakoon Sulhonsa kylvettäjä (46), Lady Isabel and the False Knight (54), Lunastettava neito (57), Suomalainen mytologia (60), Haudantakainen elämä (67), Sortavalan seminaarin historia (69), Hiitolan kylähistoria (72), Valamo-kirja (73) sekä Kadonnut Karjala (77), joka on kokonaisuus Karjalan eri

osien henkisestä ja aineellisesta talonpoikauskulttuurista kautta aikojen. Samalla se on poikkeuksellisen lahjakkaan ja uutteran tutkijan kunnainteko omalle heimolle ja maakunnalleen. Teoksen merkitys karjalaisen perinnekulttuurin vaalimisessa ja hyödyntämisessä on jo osoittautunut varsin suureksi. Tulevaisuudessa se ilmeisesti vain kasvaa.

Kirjailija, fil.maisteri Kyllikki Mäntylä, o.s. Wanninen, kuoli 5. 1. 1979 Kuopiossa.

Kyllikki Mäntylä syntyi 18. elokuuta 1907 Sortavalassa ja niinpä karjala-aihe oli hänelle erityisen rakas. Tämä kiintymys karjalaisiin ja karjalaiseen elämäntapaan ilmenee lämmöllä ja huumorilla kirjoitetuissa näytelmissä Opri ja Oleksi, jotka kumpikin on nähty useasti eri teattereissamme. Opri on myös nähty elokuvana ja Opri ja Oleksi puolestaan oopperana, jonka säveltäjä on Tauno Marttinen.

Kyllikki Mäntylä aloitti kirjallisen uransa nuorten- ja lastenkirjoilla. Hänen tuotannossaan on lisäksi mm. pakoita, kertomuksia ja kuunnelmia. Näytelmistä tunnetaan Oprien lisäksi hyvin mm. Kala-Tirri.

Kyllikki Mäntylä toimi myös Yleisradion Kuopion ensimmäisenä ohjelmapäällikkönä sekä kielenopettajana.

Tunnustuksena kirjailijantyöstään Kyllikki Mäntylä sai mm. Pro Finlandia -mitalin ja Kaarlo Bergbom -palkinnon.

Säveltäjä Leo Härkönen kuoli 21. 12. 1978 Meilahdessa. Hän oli syntynyt 25. 5. 1904 Impilahdella ja käynyt koulunsa Sortavalassa, jossa hän tuli ylioppilaaksi 1923. Hän suoritti fil.kandidaatin tutkinnon Helsingin yliopistossa 1927 ja sai samana vuonna Helsingin Konservatorion (nyk. Sibelius-Akatemian) päästötodistuksen. Hän jatkoi musiikkiopintojaan suorittaen sävellyksen diplomitutkinnon 1932. Erittäin suurta ja omaperäistä luovaa lahjakkuutta osoittanut nuori säveltäjä oli jo tätä ennen hakeutunut musiikinlehtorin uralle, hänen toimipaikkoinaan olivat Rauman ja Sortavalan seminaarit, Itä-Suomen seminaari Raahessa sekä Heinolan seminaari — työntäyteinen ja tuloksekas virkaura, joka sotiemme vuoksi polveili mutkikkaana. Viimeisestä toimipaikastaan Leo Härkönen siirtyi 1969 täysin palvelleena eläkkeelle.

Sävellystuotannossaan hän liikkui laajalla alueella pienimuotoisesta lyriikasta aina sinfonioihin asti luoden teoksia, joiden epäsovinnainen sävelkieli ja älykäs hahmottelu kuvastavat aitoa persoonallisuutta. Tässä musiikissa on sekä lyyristä herkkyyttä että karuja, arkaisoivia syvyjä ja monesti tunnettavaa karjalaispaikallisuväriä. Myös karjalainen kansanmusiikki sellaisenaan on esillä Leo Härkösen tuotannossa. Hän sävelsi Aunukselaisen rapsodian pianokvarteteille v. 1942, sekä kansanlauluista kuorosovituksia ja laati pianosäestyksiä aunukselaisiin kansanlauluihin. Mainittava on myös Itä-Suomen seminaarin 80-vuotisjuhla-kantaatti v:ltä 1960.

Kansakoulunopettaja Kosti Salpakari kuoli 27. 1. -79 Outokummussa. Hän oli syntynyt 5. 11. 1909 Impilahdella.

Anna Miinalainen o.s. Lukin kuoli Joensuussa 18. 12. -78. Hän oli syntynyt Repolassa 15. 4. 1903.

Jenny Kontu o.s. Malinen kuoli vierailumatkalla Vaasassa 13. 11. -78. Hän oli syntynyt Vuokkiniemessä 24. 12. 1906.